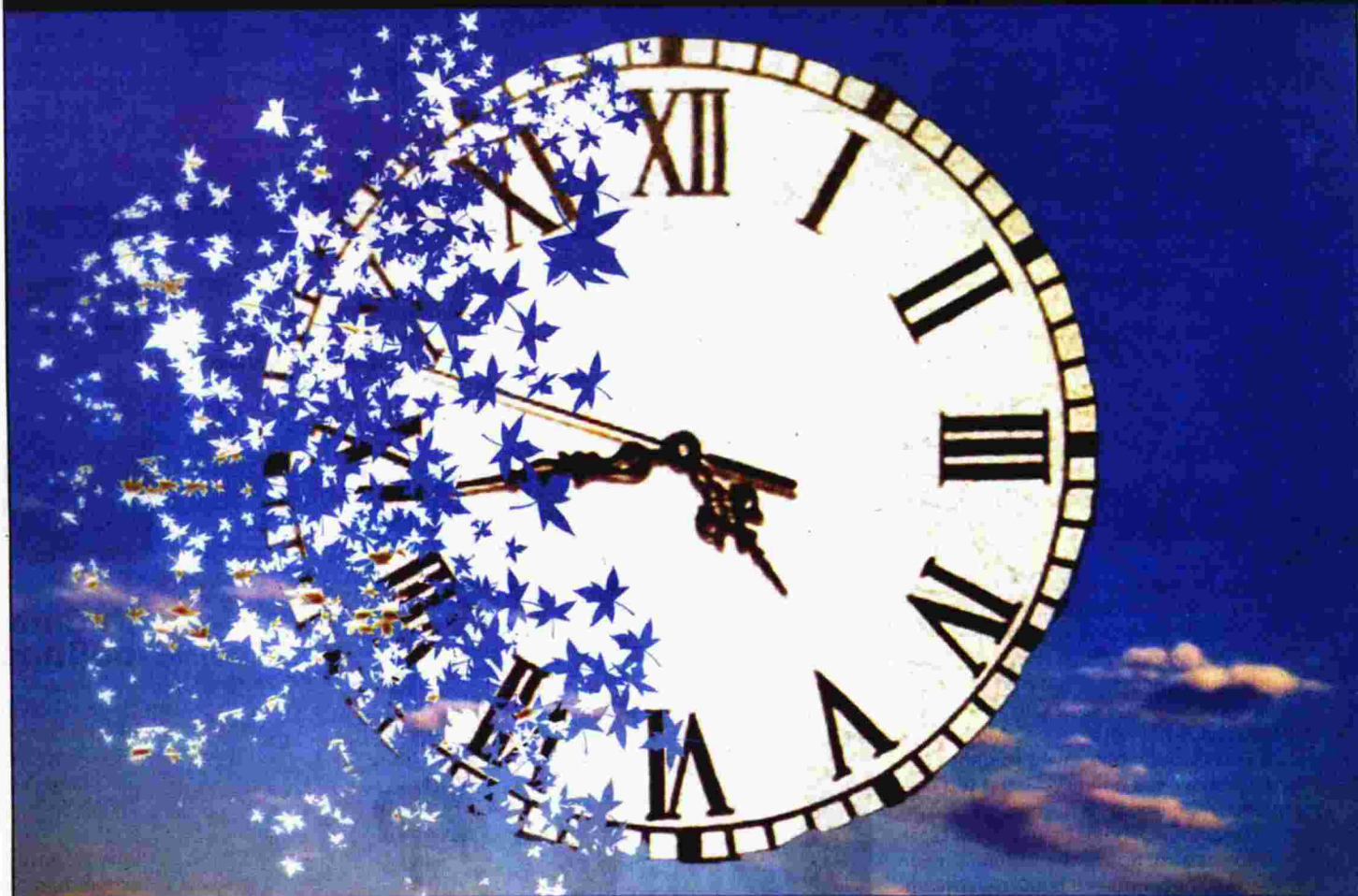

ΠΩΣ ΜΙΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΧΩΡΑ ΠΕΡΝΑ ΤΑ ΟΡΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΟΓΟΥ ΕΧΟΝΤΑΣ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ ΕΝΑ ΣΟΥΡΕΑΛΙΣΤΙΚΟ ΤΣΙΡΚΟ ΚΑΙ ΠΡΩΤΟ ΚΟΜΜΑ ΣΤΙΣ ΔΗΜΟΣΚΟΠΗΣΕΙΣ ΕΝΑ ΣΥΝΟΝΘΥΛΕΥΜΑ ΑΝΤΙΦΑΤΙΚΩΝ ΑΠΟΨΕΩΝ

Η Ελλάδα και το τέλος της λογικής

ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΚΟΙΤΑΞΑΝ ΚΑΤΑΜΑΤΑ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ, ΜΕ ΤΕΛΙΚΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΝΑ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΤΩΡΑ Η ΕΛΛΑΔΑ ΝΑ ΒΡΕΘΕΙ ΣΤΟΝ ΤΡΙΤΟ ΚΟΣΜΟ

Μία βουλευτής που υποστηρίζει ότι η Ελλάδα μπορεί να κόψει... 100 δισεκατομμύρια ευρώ γίνεται υπουργός. Ένας προφυλακισμένος αρχηγός νεοναζιστικής οργάνωσης οδηγείται με χειροπέδες στο Προεδρικό Μέγαρο και λαμβάνει διερευνητική εντολή σχηματισμού κυβέρνησης από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Ένας

πρωθυπουργός υποστηρίζει ότι θα «παιξει τον ζουρνά» και αναμένει από την Άνγκελα Μέρκελ να αρχίσει να χορεύει πεντοζάλη και ένας υπουργός Οικονομικών νομοθετεί την φορολόγηση με... 60% όλων όσοι έχουν εισοδήματα πάνω από 70-80.000 ευρώ. Θεωρητικά, σε μία κανονική ευρωπαϊκή χώρα, όλες οι παραπάνω σουρε-

αλιστικές και δραματικές σκηνές, θα έπρεπε να είναι σκηνές από μία μαύρη κωμωδία. Στην Ελλάδα, όμως, μπορεί να είναι απλώς σκηνές από το εγγύς μέλλον, αν το τέλος της λογικής που επικρατεί στη χώρα καταφέρει να επικυριαρχήσει στις εκλογές της επόμενης Κυριακής. Για τον ιστορικό του μέλλοντος, η «μνημονιακή» περι-

οδος της Ελλάδας θα αποτελέσει ένα οπωσδήποτε ενδιαφέρον αντικείμενο μελέτης, καθώς θα μπορεί να εξετάσει πώς μέσα σε 5 μόλις χρόνια, μία χώρα που ανήκε στον σκληρό πυρήνα της Ευρώπης και της Ευρωζώνης, με πολιτισμό και Ιστορία χιλιάδων ετών, κατάφερε να γίνει αναπόσπαστο μέρος του Τρίτου Κόσμου...σελ.4

ΠΩΣ ΜΙΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΧΩΡΑ ΠΕΡΝΑ ΤΑ ΟΡΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΟΓΟΥ ΕΧΟΝΤΑΣ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ ΕΝΑ ΣΟΥΡΕΑΛΙΣΤΙΚΟ ΤΣΙΡΚΟ ΚΑΙ ΠΡΩΤΟ ΚΟΜΜΑ ΣΤΙΣ ΔΗΜΟΣΚΟΠΗΣΕΙΣ ΕΝΑ ΣΥΝΟΝΘΥΛΕΥΜΑ ΑΝΤΙΦΑΤΙΚΩΝ ΑΠΟΨΕΩΝ

Η Ελλάδα και το τέλος της λογικής

ΑΠΟ ΤΟΝ ΦΙΝΕΑ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΚΟΙΤΑΞΑΝ ΚΑΤΑΜΑΤΑ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ, ΜΕ ΤΕΛΙΚΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΝΑ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΤΩΡΑ Η ΕΛΛΑΔΑ ΝΑ ΒΡΕΘΕΙ ΣΤΟΝ ΤΡΙΤΟ ΚΟΣΜΟ

Μία βουλευτής που υποστηρίζει ότι η Ελλάδα μπορεί να κόψει... 100 δισεκατομμύρια ευρώ γίνεται υπουργός. Ένας προφυλακισμένος αρχηγός νεοναζιστικής οργάνωσης οδηγείται με χειροπέδες στο Προεδρικό Μέγαρο και λαμβάνει διερευνητική εντολή σχηματισμού κυβέρνησης από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Ένας πρωθυπουργός υποστηρίζει ότι θα «παίξει τον ζουρνά» και αναμένει από την Άνγκελα Μέρκελ να αρχίσει να χορεύει πεντοζάλη και ένας υπουργός Οικονομικών νομοθετεί την φορολόγηση με... 60% όλων όσοι έχουν εισοδήματα πάνω από 70-80.000 ευρώ. Θεωρητικά, σε μία κανονική ευρωπαϊκή χώρα, όλες οι παραπάνω σουρεαλιστικές και δραματικές σκηνές, θα έπρεπε να είναι σκηνές από μία μαύρη κωμωδία. Στην Ελλάδα, όμως, μπορεί να είναι απλώς σκηνές από το εγγύς μέλλον, αν το τέλος της λογικής που επικρατεί στη χώρα καταφέρει να επικυριαρχήσει στις εκλογές της επόμενης Κυριακής.

Για τον ιστορικό του μέλλοντος, η «μνημονιακή» περίοδος της Ελλάδας θα αποτελέσει ένα οπωσδήποτε ενδιαφέρον αντικείμενο μελέτης, καθώς θα μπορεί να εξετάσει πώς μέσα σε 5 μόλις χρόνια, μία χώρα που ανήκε στον σκληρό πυρήνα της Ευρώπης και της Ευρωζώνης, με πολιτισμό και ιστορία χιλιάδων ετών, κατάφερε να γίνει αναπόσπαστο μέρος του Τρίτου Κόσμου. Επίσης, ο ιστορικός του μέλλοντος ενδέχεται να έχει την ευκαιρία να καταγράψει άλλο ένα ιστορικό ατύχημα -απ' αυτά που είναι γεμάτη η παγκόσμια ιστορία- και να μελετήσει πώς ακριβώς μία χώρα μπορεί μέσα σε ελάχιστο χρόνο να αυτοκτονήσει μαζί με τους πολίτες της.

Σήψη και παρακμή

Μια απλή ματιά στον προεκλογικό πολιτικό διάλογο, στις δημοσκοπήσεις -τόσο στα ποσοτικά όσο και στα ποιοτικά ευρήματα των μετρήσεων- μπορεί να πείσει τον οποιονδήποτε ότι τόσο η κοινωνία, όσο και οι πολιτικοί στην Ελλάδα έχουν υπερβεί τα όρια της λογικής και βρίσκονται καθαρά στην περιοχή του παραλόγου. Ένα μικρό απόσπασμα των σημαντικών γεγονότων της τελευταίας δεκαετίας μπορεί να αποδείξει στον οποιονδήποτε ότι στην Ελλάδα έχει έρθει το τέλος της λογικής. **Ο κοινός νους, ακόμη και το στοιχειώδες αίσθημα αυτοσυντήρησης και επιβίωσης που έχει μια χώρα και μία κοινωνία έχουν εξαφανιστεί, καθώς «σκοτώθηκαν» βήμα-βήμα, μέρα με τη μέρα, την περίοδο που ξεκίνησε από τις 23 Απριλίου του 2010, όταν**

ο Γιώργος Παπανδρέου μετέβη στο Καστελλόριζο και ανακοίνωσε ότι η Ελλάδα θα προσφύγει στον τριμερή μηχανισμό διάσωσης και θα υπογράψει Μνημόνιο με την Κομισιόν, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Έξη μήνες νωρίτερα, ο ίδιος άνθρωπος είχε εκλεγεί με το σύνθημα «λεφτά υπάρχουν» και ενώ η χώρα κατρακυλούσε, ο ίδιος μοίραζε «επιδόματα αλληλεγγύης» την ώρα που ο υπουργός Οικονομικών αποκαλούσε την χώρα «Τιτανικό» σε διεθνές ακροατήριο, την ώρα που... προσδοκούσε ότι η Ελλάδα θα βγει να δανειστεί με αξιοπρεπή επιτόκια. Στη συνέχεια, η ίδια κυβέρνηση άρχισε να κοροϊδεύει τους δανειστές καθώς υπέγραφε και

δεσμευόταν για συγκεκριμένα μέτρα και μεταρρυθμίσεις, τα οποία δεν έκανε πράξη ποτέ. Όλα τα «μεγάλα» και σημαντικά, που θα μπορούσαν να ανατρέψουν το μοντέλο υπερχρέωσης και φαυλοκρατίας που μας έφερε εδώ που μας έφερε, δεν έγιναν ποτέ πράξη. Αντιθέτως, αυξήθηκαν φόροι, κόπηκαν μισθοί και συντάξεις και η χώρα μπήκε σε έναν φαύλο κύκλο οικονομικής παράλυσης, δυστυχίας και ύφεσης. Στη συνέχεια, αυτός ο πρωθυπουργός αναγκάστηκε να δώσει τη θέση του σε έναν τεχνοκράτη για να μην φύγει με... ελικόπτερο και ο ηγέτης, ως τότε, του «αντιμνημονιακού» μετώπου, ο Αντώνης Σαμαράς, πραγματοποιήσε κωλοτούμπα και στροφή 180 μοιρών και στήριξε με κόστος το

Μνημόνιο 2, ενώ πρώτα απέρριπτε και κατήγγελλε καθημερινά το Μνημόνιο 1. Ενώ, λοιπόν, ο τεχνοκράτης Παπαδήμος είχε κληθεί να βγάλει τα κάστανα από τη φωτιά, ο πρόεδρος της ΝΔ έσπρωξε τα πράγματα σε εκλογές, προκειμένου να... αναλάβει ο ίδιος την καυτή πατάτα. Υποσχέθηκε 18 μέτρα-ανάσες, «επαναδιαπραγμάτευση» του Μνημονίου και ανακούφιση. Όμως, μόλις εξελέγη, σήκωσε την σημαία των «μεταρρυθμίσεων», πέρασε κι άλλο Μνημόνιο και άρχισε να υπερασπίζεται αυτά που έως πριν καταδίκαζε. Όμως, άντεξε μόλις 1,5 χρόνο πριν θυμηθεί τον λαϊκιστή εαυτό

σου με τις ανέμελες εποχές της υπερχρεωμένης ευμάρειας, που τελείωσαν το 2008 και το 2009.

Ζοφερό μέλλον

Και κάπως έτσι, φτάσαμε στο σήμερα. Μία εβδομάδα πριν τις εκλογές της 25ης Ιανουαρίου, που θα σημάδων την «ώρα της αλήθειας» και, ενδεχομένως, την αποκάλυψη του ελληνικού σουρεαλισμού και παραλογισμού σε όλο του το μεγαλείο. Η Χρυσή Αυγή, στις δημοσκοπήσεις εμφανίζεται τρίτη δύναμη, κάτι που σημαίνει ότι μετά τις εκλογές, αν η ΝΔ ή ο ΣΥΡΙΖΑ δεν καταφέρουν να σχηματίσουν κυβέρνηση, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, Κάρολος Παπούλιας θα υποχρεωθεί από το Σύνταγμα να φωνάξει στο Προεδρικό Μέγαρο τον έγκλειστο στις φυλακές Κορυδαλλού Νίκο Μιχαολιάκο για να του δώσει διερευνητική εντολή σχηματισμού κυβέρνησης! Την ίδια ώρα, αν επιβεβαιωθούν τα ευρήματα των δημοσκοπήσεων, τότε ενδέχεται πρώτο κόμμα να αναδειχθεί ένα ασαφές συνονθύλευμα συνιστωσών με πανοπρμία απόψεων, που δεν έχει ιδέα από διακυβέρνηση και λειτουργία του κράτους, το οποίο θα κληθεί να διαχειριστεί τις τύχες της χώρας στην κρίσιμότερη στιγμή της, παρότι στον ΣΥΡΙΖΑ δεν έχουν καν καταλήξει στο ποιες απόψεις έχουν. Η Ραχήλ Μακρή δηλώνει ότι... η Ελλάδα μπορεί να «κόψει» 100 δισεκατομμύρια ευρώ, ο Γιάννης Τόλιος προαναγγέλλει τετραπλασιασμό της φορολογίας επί των ακινήτων, ο Ευκλείδης Τσακαλώτος ανακοινώνει φορολόγηση με 60% σε όσους έχουν εισοδήματα άνω των 80.000 ευρώ και ο Γιάννης Δραγασάκης «απειλεί» ότι αν οι δανειστές δεν κάνουν τα κέφια του ΣΥΡΙΖΑ, η χώρα θα οδηγηθεί σε στάση πληρωμών τον Ιούλιο και τον Αύγουστο, αφού δε θα πληρωθούν τα ομόλογα της ΕΚΤ που λήγουν τότε.

Όλα αυτά συνθέτουν ένα σουρεαλιστικό σκηνικό, που αυτομάτως στέλνει την Ελλάδα στον Τρίτο Κόσμο. Από μία άποψη, πρόκειται για μία ελληνική τραγωδία, που αφορά στη χώρα όπου γεννήθηκε η τραγωδία. Από μια άλλη άποψη, βεβαίως, ο κάθε λαός έχει τους ηγέτες -και τους πολιτικούς γενικώς- που του αξίζουν...